

СУДОВИЙ ЕКСПЕРТ
Соловій Катерина Андріївна

Справочне № 1771 від 27 травня 2016 року, видане на підставі рішення Центрального
експертно-кваліфікаційного комітету при Міністерстві юстиції України
п.п. Семенівка, 13, оф. 108, м. Київ, 03143,
тел.: +38 (067) 770-62-77; е-mail: заробідакутуса@gmail.com

ВІСНОВОК № 22/09
експертного дослідження об'єктів інтелектуальної власності

Складений 25 вересня 2016 р.

19 вересня 2016 року до судового експерта Соловій К.А. при заяві від Нечас Олександра Вікторовича для проведення експертного дослідження об'єктів інтелектуальної власності надійшли:

1) заявя про проведення експертного дослідження об'єктів інтелектуальної власності від Нечас Олександра Вікторовича, який мешкає за адресою: вул. Бориспільська 3-б, кв. 85, м. Київ, 03099 на 1 арк;

2) дисертація Гурек Р.В. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики», – Світоглядський університет. – Київ. – 2005 (в електронному вигляді) (219 арк.);

3) дисертація Суховського Т.Е. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграция знаний как фактор развития теории и практики судебной экспертизы». – Тульський юридичний університет – Тула. – 2001 (в електронному вигляді) (174 арк.).

Зазначені документи надано на дослідження нарочини, без упаковки. Наведені вище документи (п. 2, 3) містяться на електронному носії.

Обставини, які мають значення для надання висновку в заяві Нечас Олександра Вікторовича від 19.09.2016 року не зазначені.

На вирішення експерта у заяві Нечас Олександра Вікторовича від 19.09.2016 р. поставлені наступні питання (мова та стилістика збережені):

«1. Чи мало місце використання *теору* (фрагментів *теору*) – дисертації Суховського Т.Е. «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертизи» у дисертації Гурек Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики»? Якщо так, то яким способом?

2. Чи мало місце використання *теору* або його частини – дисертації Суховського Т.Е. «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертизи» у дисертації Гурек Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» у наукових та

наукових (дослідницьких) цілях? Чи відповідає обсяг такого використання поставленій меті?

3. Чи містять використані фрагменти твору - дисертації Сухової Т.Е. «Інтеграція знань як фактор розвиття теорії і практики судебної експертізи» у дисертації Гурак Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики», якщо такі є, сказати підстави?»

Об'єкти, що підлягають дослідженню:

1) дисертація Гурак Р.В. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики». – Європейський університет. – Київ. – 2005 (в електронному вигляді) (219 арк.);

2) дисертація Сухової Т.Е. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграція знань як фактор розвиття теорії і практики судебної експертізи». – Тульський державний університет – Тула. – 2001 (в електронному вигляді) (174 арк.).

Експертне дослідження, згідно із Законом України «Про судову експертну» проведено *Соловієвою Катериною Андріївною*, яка має вищу юридичну освіту, спеціальну вищу освіту з інтелектуальної власності, кваліфікацію судового експерта з питань досліджень об'єктів інтелектуальної власності, у тому числі за спеціальністю 13.1.1 «Дослідження пов'язані з літературними, художнimi творами та інші» (свідоцтво про присвоєння кваліфікації судового експерта № 1771, видане Центральною експертно-кваліфікаційною комісією Міністерства юстиції України від 27.05.2016 року, дієвість до 27 травня 2019 року), стаж експертної роботи з 2003 року, стаж роботи у сфері інтелектуальної власності з 2005 року.

НОРМАТИВНІ АКТИ ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Правільний кодекс України (далі – ЦК України) від 16 січня 2000 року № 435-IV (із змінами);
2. Закон України «Про авторське право і суміжні права» від 23 грудня 1993 р. № 3792-XIII (із змінами);
3. Інтелектуальна власність: словник-довідник / За заг. ред. О.Д. Святощкого. – У 2-х т.: Том 1. Авторське право і суміжні права / За ред. О.Д. Святощкого, В.С. Дроб'язко. – Уклад. В.С. Дроб'язко, Р.В. Дроб'язко. – К.: Видавничий Дім "Ін Юре", – 2000. – 336 с.
4. Липшик Д. Авторское право и смежные права / Пер. с фр.; предисловие М. Федотова. – М.: Ладомир; Издательство ЮНЕСКО, 2002.
5. Методика проведення судових експертіз літературних творів, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 02 травня 2012 (реєстраційний код 13.1.1.01).
6. Ионас В.Я. Понятие творчества в гражданском праве. –М: Юридическая литература, –1972. –168 с.

7. Хохлов В.В. Авторське право: Законодавство, теорія, практика.
– М.: Іздавальський Дом «Городок», 2008. – 288 с.

ДОСЛІДЖЕННЯ

У процесі проведення експертного дослідження вивчалися фактичні дані, що належать до властивостей матеріальних та нематеріальних (інформаційних) об'єктів.

Для вирішення поставлених перед експертом завдань використовувалися:

- загальні методи пізнання (аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія, абстрагування та узагальнення) та окремі загальнознаукові методи;
- положення нормативних актів та літератури, передбачені у попередньому розділі.

Відповідно до п. 3 ст. 4 ЦК України: «Основаним актом цивільного законодавства України є Цивільний кодекс України. Актыми цивільного законодавства є також інші закони України, які приймаються відповідно до Конституції України та цього Кодексу» [1] (тут і надалі цитати курсивом).

Відповідно до п. 1 ст. 420 ЦК України одним з об'єктів інтелектуальної власності є «літературні твори». Згідно статті 433 ЦК України літературні твори віднесені до об'єктів авторського права.

Спеціальне законодавство України у сфері авторського права складають, зокрема, Закон України «Про авторське право і суміжні права», Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів, Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право, а також ряд інших нормативно-правових актів, в тому числі міжнародних договорів, участищю яких є Україна. Крім цього, норми, що регулюють відносини, пов'язані з використанням об'єктів авторського права, містяться в нормативно-правових актах, зокрема таких, як Кодекс України про адміністративні правопорушення, Міжний кодекс України, Кримінальний кодекс України тощо.

Відповідно до статті 430 ЦК України під літературними творами розуміють, зокрема «романи, поеми, статті та інші письмові твори» [1].

Згідно статті 8 Закону України «Про авторське право і суміжні права» (далі – Закон) «об'єктами авторського права є твори у сфері науки, літератури і мистецтва, а саме: 1) літературні письмові твори белетристичного, публіцистичного, наукового, вченічного або іншого характеру (книги, брошури, статті тощо)».

З точки зору авторського права поняття «літературні твори» включає в себе будь-які оригінальні письмові твори белетристичного, публіцистичного, наукового, тєжінчого або практичного характеру, незалежно від його цінності та призначення.

Відповідно до ЦК України та Закону [2], авторське право на твір виникає внаслідок факту його створення. Для виникнення і віднесення авторського

прави не вимагається реєстрація твору чи будь-які інші спеціальні його оформлення, а також інновація будь-яких формальностей.

Питання

1. Чи мало місце використання твору (фрагментів твору) – дисертації Сузової Т.Е. «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії і практики судебної експертизи» у дисертації Гурак Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики»? Якщо так, то яким способом?

Дисертація Гурак Р.В. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» – Європейський університет – Київ, – 2005» (далі – Матеріали 1)¹ представлена на дослідження в електронному вигляді на 219 арк., яка складається з наступних розділів:

«ВСТУП

РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У КРІМІНАЛІСТИЦІ

1.1. Сутність інтеграції і тенденції її розвитку

1.2. Основні напрями і форми інтеграції досягнень преродничих і технічних наук у криміналістиці

1.3. Систематизація та класифікація інтеграції знань як напрям розвитку судової експертізи

1.4. Важливі інтеграції знань на розвиток загальної теорії судової експертізи

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕГРАЦІЇ ДОСЯГНЕНЬ НАУКИ І ТЕХНІКИ У КРІМІНАЛІСТИЦІ

2.1. Організаційні забезпечення інтеграції досягнень науки і техніки у криміналістиці

2.2. Правові проблеми в процесі інтеграції досягнень природничих і технічних наук у криміналістиці

2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертізи як універсальна форма прояву інтеграції знань

Висновки до розділу 2

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ.

Дисертація Сузової Т.Е. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії і практики судебної експертізи» – Тульський державний університет – Тула, – 2001» (далі – Матеріали 2) представлена на дослідження в електронному вигляді на 174 арк., яка складається з наступних розділів:

«Введение

Глава 1. Современное состояние интеграционных процессов общей теории судебной экспертизы

1.1. Сущность интеграции и тенденции её развития в судебной экспертизе

1.2. Систематизация интеграции знаний как направление развития судебной экспертизы

¹ Тут і далі звертаючись «Матеріали» – позначається надрук на дослідження документі, зроблені цифровими засобами із номеру у порядку, як є зазначено у вступній частині Висновку.

1.3. Класифікація інтеграції знань в судової експертисе

1.4. Вплив інтеграції знань на некоторые аспекти обшої теорії судової експертиси

Голова 2. Інтеграційні процеси в практиці проводства судових експертис

2.1. Інтеграція знань як методологічська основа проводства комплексних експертис

2.2. Сповдільнення законодавчого регулювання комплексної експертиси

2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертиси як універсальна форма проявлення інтеграції знань

2.4. Психологічні аспекти інтеграції знань в судової експертисе

Заключення

Бібліографія

При аналізі наданої на дослідження дисертації Гурак Р.В. (Матеріали 1) встановлено, що вона є цілісною і завершеною науковою розробкою процесу інтеграції досягнень науково-технічного прогресу в криміналістику. Як зазначено у Матеріалах 1 метою дослідження є «вивчення сучасності, сучасного стану інтеграційних процесів у криміналістиці та вивчення міжточкових взаємозв'язків між інтеграцією дослідництва підкрадини та методами у криміналістиці», тобто основним предметом дослідження є особливості інтеграції знань в криміналістику як фактор її розвитку.

При аналізі наданої на дослідження дисертації Сухової Т.Е. (Матеріали 2) встановлено, що вона є цілісною і завершеною науковою розробкою закономірностей формування інтеграційних процесів та їх вплив на уточнення та подальший розвиток загальній теорії і практики судової експертиси. Як зазначено у Матеріалах 2 метою дослідження є: «на основі вивчення теоретики та практики судової експертиси, досягнутий високий рівень наук, які межують з фізики, математикою, хімією, інформатикою, психологією, економікою, логікою, лінгвістикою та іншими науками, можливість вивчення та розвиток інтеграційних процесів, дати їм наукове обґрунтування, визначити їх роль та місце в теорії та практиці судової експертиси, розробити їх систематизацію та класифікацію, предложить законодавческое закріплення основних аспектів інтеграції знань в УПК РФ, а також краснопідкреслити психологіческі аспекти інтеграційних процесів в судово-експертиній діяльності», тобто основним предметом дослідження є особливості процесу інтеграції знань в загальну теорію і практику судової експертиси.

Як зазначено у Словнику-довіднику з авторського права, під науковим твором розуміють «книга, в якому всі питання розглядаються відповідно до певного підходу» [3, с. 226] (тут і надалі, для зручності викладу матеріалу і звернення особливої уваги, всі підкреслення зроблені експертом).

Словник також дає визначення поняття «дисертація – це наукова праця, яку підставлено для присудженого запису на здобуття вченого ступеня» [3, с. 83].

За думкою Д. Липшиц «науковими працями вважаються тільки теорії, проблематика яких розроблена у відповідності до яких можна використати. До них відносяться як праці в галузі точних, природничих, медичних та інших

муж, так і літературні праці наукового характеру, а також праці з педагогіки, методичні документи і науково - популярні твори, патентні публікації, статистичні карти, графіки, креслення і образотворчі твори, що спосулються географії, монографії і в цілому природничих науках» [4, с. 76].

Викладене дас підстави для висновку про те, що надані в досліженні дисертацій Р.В. Гурак та Т.Е. Сухової (Матеріали 1, 2) відповідно до ст. 8 Закону містять в собі елементи об'єктів авторського права, а саме літературних письмових творів наукового характеру у сфері кориспруденцій. При цьому, надані Матеріали 1, 2 складаються із самостійних частин, якими є структурні одиниці Іх змісту, такі як розділи, підрозділи, тощо.

Відповідно до статті 15 Закону [2] «*авторське право автора (чи його особи, яка має авторське право) на фрази чи зображену використання твору іншими особами дає йому право дозволити або заборонити:*

(...)

5) перекладу творів;

6) переробки, адаптації, драматизації та інші подібні зміни творів...»

Як випливає із зазначених положень, такі види використання твору, як переклад та переробка розглядаються у іншій статті Закону як окремі види використання твору.

Проте, статтю 20 цього ж Закону передбачено, що «*перекладачем і автором інших підібних творів називають авторське право на відповідні види переклад, адаптацію, драматизацію або іншу переробку.*

Отже «*переклад*» входить до більш широкого поняття «*переробка*» та є по суті одним із способів переробки твору. Під переробкою розуміється як переклад, так і створення іншого підібного твору (обробка, екранизація, драматизація, інсценування тощо). Будь-яка переробка є зміною твору.

Слід зазначити, що кожен тип включає дій групи юридично значущих елементів, які утворюють форму твору. До них відносяться елементи зовнішньої і внутрішньої форми твору.

На думку В.Я. Іонаса:

«*Першу групу елементів складають елементи зовнішньої форми твору: його образи. Особливість їх полягає в тому, що їх допускається за умови створення нової зовнішньої форми для них. Так, при перекладі на іншу мову запозичується зовнішня форма твору - його образна система, але при цьому зовнішня форма твору - його мова - буде стиска з нового матеріалу, з тим щоб, відобразити форму оригіналу. Задача автора на використання зовнішньої форми його твору з метою створення нової зовнішньої форми в однієї випадку потребна (екранізація літературного твору і інші види переробки) в інших - не потрібна.*

До другої групи відносять елементи зовнішньої форми: мова твору з істотою його словниковими і художніми особливостями. *Мова твору зазначається як відсутність. Вона лише цитується з позначенням джерела, а іншому складку в наявності привласчення (плагіату).*

Авторське право лежить також і вигаданій формі твору. Якби авторомавсь лягн звичайна форма, то автор був би безконтрольним пропн перекладу» [6, с. 46, с. 28].

В.Я Іоніс виділяє три типи перекладу:

«По-перше, підрядковий переклад з підстановкою на мисці слів, що переводяться, в склейванні на іншій мові без синтаксичної обробки тексту. Такий переклад дозволяє зрозуміти зміст тексту, що переведається.

По-друге, синтаксично оброблений підрядковий переклад, що дозволяє скрійнити зміст приступу у вигляді складно читаного тексту.

По-третє, художній переклад. Ми матимемо питання що форми перекладу, оскільки початі існувати якісь переклади, проміжні форми, що відносяться до одного з актів трьох типів» [6, с. 57].

Разом з тим, переробка оригінального твору може не обмежуватись виключно перекладом твору, і може включати також повну адаптацію та інші зміни, обумовлені бажанням особи, яка здійснює таку переробку, подати, видучити або замінити певні слова, словосполучення, речення, абзаци тощо. В даному випадку, поняття «переробка» буде охоплювати не лише безпосередній переклад, але і певні зміни, що були внесені до оригінального твору поряд із його перекладом.

Необхідно звернути увагу на те, що видані Матеріали 1 – виковані українською мовою, а видані Матеріали 2 – російською.

У зв'язку з цим, у разі використання тексту складових твору (видані Матеріали 2) у тексті складових твору (видані Матеріали 1), матиме місце переклад з російської мови на українську, якщо тільки це не буде штутування мовою оригіналу.

Під час порівняння на предмет використання текстів таких складових твору Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії и практики судебної експертізи» (Матеріали 2), як «1.1. Сущность интеграции и тенденции её развития в судебной экспертизе», «1.2. Систематизация интеграции знаний как направление развития судебной экспертизы», «1.3. Классификация интеграции знаний в судебной экспертизе», «1.4. Влияние интеграции знаний на некоторые аспекты общей теории судебной экспертизы», «2.3. Математизация и компьютеризация судебной экспертизы как универсальная форма проявления интеграции знаний», «ЗАКЛЮЧЕНИЕ» у таких складових твору Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» (Матеріали 1), як «1.1. Сущність інтеграції і тенденції її розвитку», «1.3. Систематизація та класифікація інтеграції знань як напрям розвитку судової експертізи», «1.4. Вплив інтеграції знань на розвиток загальної теорії судової експертізи», «Висновки до Розділу 1», «2.3. Математизація і комп’ютеризація судової експертізи як універсальні форми прояву інтеграції знань», «Висновки до Розділу 2», «ВИСНОВКИ», «ДОДАТКИ» були виявлені наступні збіги між зазначеними вищих складовими творів (для зручності, результати порівняння наведені у Таблиці

1. **загальним кольором** виділено збіги між назвами структурних елементів творів:

Таблиця 1. Відповідні збіги фрагментів тексту у Матеріалах 1, 2

	Дисертація Р.В. Гурко «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» (Матеріали 1)	Дисертація Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії и практики судебної експертізи» (Матеріали 2)
1.	РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ТА СУЧASНИЙ СТАН ІНТЕГРАЦІЙНОХ ПРОЦЕСІВ У КРИМІНАЛІСТИЦІЇ 1.1. Сутність інтеграції знань в розвитку (с. 10) (с. 17-19) (с. 24) (с. 25) (с. 31) (с. 31-33) (с. 33-37) (с. 39-40) (с. 40-41)	Глава 1. Современное состояние интеграционных процессов общей теории судебной экспертизы 1.1. Сущность интеграции и знаний в развитии в судебной экспертизе (с. 13) (с. 14-16) (с. 22) (с. 22) (с. 26) (с. 27-30) (с. 38-43) (с. 73-78) (с. 27-30)
2.	1.3. Систематизация та класифікація інтеграції знань як фактор розвитку судової експертізи (с. 49-59)	1.2. Систематизация интеграции знаний как направление развития судебной экспертизы (с. 43-55)
3.	1.3. Систематизация та класифікація інтеграції знань як фактор розвитку судової експертізи (с. 59-71)	1.3. Класификация интеграции знаний в судебной экспертизе. (с. 55-71)
4.	1.4. Важливі інтеграції знань як розвиток загальної теорії судової експертізи (с. 71-89)	1.4. Важение интеграции знаний за некоторые аспекты общей теории судебной экспертизы (с. 71-86)
5.	Висновки до Розділу 1 (с. 91) (с. 91-92) (с. 93-93)	 (с. 70) (с. 92-93) (с. 96)
6.	2.3. Математизація та комп'ютеризація судової експертізи як універсальна форма пропаганди інтеграції знань (с. 132-146) (с. 146)	2.3. Математизация и компьютеризация судебной экспертизы как универсальная форма пропаганды интеграции знаний. (с. 130-148) (с. 137, 138, 141-142)
7.	Висновки до Розділу 2 (с. 148-149)	 (с. 133, 137, 148, 141, 142)
8.	ВИСНОВКИ (с. 151-157) (с. 153-154)	ЗАКЛЮЧЕННЯ (с. 155-156, 158) (с. 156-157)
9.	ДОДАТКИ (с. 202 Таблиця 1) (с. 200 Рис. 4)	с. 93-95 Таблица 1) (с. 89 Рисунок)

Тобі факт, що надані Матеріали 1 були опубліковані у 2005 році, а надані Матеріали 2 – у 2001 р., дає підстави вважати, що дисертація Т.Е. Сухової була створена раніше, ніж дисертація Р.В. Гурак. У зв'язку з цим, надані у дослідженні під «оригінальним текстом» буде матися на увазі текст, що міститься у наданих Матеріалах 2, а під «переробленним» чи «запозиченим» – текст, що міститься у наданих Матеріалах 1.

У всіх випадках виявлених збігів має місце запозичення частин текстів з макрою, у Таблиці 1 складових, що містяться у наданій дисертації Т.Е. Сухової (Матеріали 2), у відповідних складових наданої дисертації Р.В. Гурак (Матеріали 1) (Ілюстрація збігів наведена у Додатках 1 – 5).

Як зазначає А.П. Сергєєв: «У зв'язку з тим, що авторські право авторської форми твору, для встановлення викладу порушення авторських прав можуть застосувати аргументальні значення можуть функціональні (для літературних творів – сюжетні) збіги, для встановлення яких складаються таблиці збігів (якщо не таєміє створені я одному твору відповідає тексту на такій-то сторінці в іншому творі)» [6, С. 48].

Отже, експертом був здійснений порівняльний аналіз збігів тексту у Матеріалах 1, 2 з відповідною їх ілюстрацією у Додатках 1-5.

У результаті порівняльного дослідження встановлено:

I. Як видно із Додатку 1 (збіги фрагментів текстів за п. 1 Таблиці 1 наведено у Додатку 1) запозичення фрагментів тексту із такого структурного елементу, як «1.1. Сущість інтеграції і тенденції її розвитку в судебній експертізі» (с. 13, 14-16, 22, 26, 27-30, 38-43, 77-78, 27-30) наданих Матеріалів 2, має місце у 45 абзацах такого структурного елементу наданих Матеріалів 1, як «1.1. Сущість інтеграції і тенденцій її розвитку» (с. 10, 17-19, 24, 25, 31-37, 39-41) із 91 навінного, які за обсягом складають приблизно третину усього тексту структурного елементу.

В даному випадку має місце як синтаксично оброблений підрядковий переклад, так і переробка зовнішньої форми оригінальних фрагментів тексту, здійснена шляхом скорочення оригінального тексту, або шляхом додавання певних слів, перефразування словоєзичучень, що не спричинило в цілому зміни внутрішньої форми оригінальних фрагментів.

Наприклад, в оригінальному фрагменті на с. 28 наданих Матеріалів 2 міститься наступний текст (утр. і надалі **запозичені** кольором виділено розбіжності тексту, **рубані** – вставні та вставлені конструкції, авторські пояснення):

«**Изучение и разработка** на основании методиками научных знаний, обобщения в себе достижения других наук, **запозичені** ставят перед собой и решают проблемы, **запозичені**, **изучение** на практике борьбы с преступностью, «**и**» это предполагает заимствование у других наук не только теоретических положений или идей, но и разработанных ими средств, приемов, методов решения практических задач. При этом **запозичені** более новые разработки **запозичені**».

У протистоянному абзаці на с. 40 наданих Матеріалів 1 зазначено наступне:

«**Изучение и разработка**, як комплексова наукова палузь знання, синтез в собі дослідження інших наук, **запозичені** як в новій жості ставят перед собою і вирішую

запозичені проблеми, пропозиції, **вирішення** на практику бережні і злочинство. А із припословієм запозичення з інших наук не тільки теоретичних положень чи ідей, але і розроблені в них методи, проміжні, методи варіації виконання практичних задач. При цьому більш важлива роль належить **запозиченім** проблемам, пропозиціям, вирішенням.

Так, у запозиченому тексті змінено деякі словосполучення, що не змінюють внутрішню форму оригінального фрагменту. Крім того, в оригінальному тексті друга частина викладена як цитата іншого автора, у запозиченому – від власного імені.

Іноді має місце заміна окремих слів без зміни суті, закладеної у тексті, наприклад: в оригінальному варіанті слово «судебна експертиза» у всіх відмінках замінено словом «експертіза-експертиза» у доречних випадках у відповідних відмінках. Також у наведеному кінцевому фрагменті відповідно до змістом було замінено словосполучення «експерт-експерт» на «експерт-експертіза-експерт-експертіза». Це пояснюється пристосуванням тексту до предмету наукового дослідження – в оригінальному тексті висвітлювалась інтеграція знань у судову експертизу, а у запозиченому – інтеграція знань у криміналістику.

При цьому при запозиченні фрагментів тексту з Матеріалів 2 у Матеріалах 1 збережено загальний порядок розташування абзаців по відношенню один до одного. Має місце також збереження підбору і розташування штат різних авторів, що містяться у запозиченому структурному елементі наданих Матеріалів 2. При цьому, приведення, в деяких випадках, різних інформаційних джерел їх запозичення, не дає змоги відмінити, що підбір і розташування відповідної інформації залежно від використання тексту структурного елементу Матеріалів 2 – «1.1. Сущность интеграции и тенденции её развития в судебной экспертизе».

На с. 35 Матеріалів 1 міститься посилання на працю Т.Е. Сухової, однак речевина, що було запозичене з Матеріалів 2 з синтаксично обробленим підрядовим перекладом оригінального тексту, викладене від власного імені без оформлення його за правилами цитування:

Оригінальний фрагмент (с. 40 Матеріалів 2):

«Фондатуем единую концепцию по даному вопросу позволяющую нам предложить такие методические поиски как интеграционные способы в классификации знаний, которые будут более подробно рассмотрены в настоящей работе.»

Перероблений фрагмент (с. 35 Матеріалів 1):

«Наличность единой точки зору в данном питании позволяет нам акцентуировать наше внимание на поиске как «интеграций» и «хрестов» за «интеграция знаний» (цитировано из Т.Е. Суховою [360, 362]), но будущее раскроют нам детально в данной работе.»

У Матеріалах 1 на с. 10 та с. 39 абзаци оригінального тексту Матеріалів 2 перероблено шляхом подавання прізвищ інших авторів з посиланнями на джерела запозичення до переліку праць професійних вчених, однак запозичений текст до згаданого переліку праць повністю співпадає з оригінальним текстом, наприклад:

Оригінальний текст (с. 13):

«Теоретичним основам, ролі і можливостям інтеграційних процесів в судової експертізі» (загальна кількість уроків-кременяльств таєм. наук. Т.В.Авер'янова, Р.С.Белін, С.Ф...»

Перероблений текст (с. 10):

«Теоретичним основам, ролі і можливостям інтеграційних процесів в судової експертізі» (загальна кількість уроків-кременяльств таєм. наук. Т.В. Авер'янова [3; 5; 9], Н.І. Бахін [19; 20; 24; 25], Р.С. Белін.»

Інші переробки оригінального тексту Матеріалів 2 у запозичених фрагментах Матеріалів 1 є іншими і пояснюються особливостями перекладу та пристосуванням конкретних фраз до предмету і мети дослідження наукової роботи. При цьому всі вставні слова та конструкцій, авторські пояснення Матеріалів 2 перекладені у Матеріалах 1 дослідно (виділено роздубом кольором у Додатку 1), що свідчить про синтаксично оброблений підрядковий переклад без зміни внутрішньої форми запозиченого твору.

2. Як видно із Додатку 2 (збіги фрагментів текстів за п. 2, З Таблиці 1 наведено у Додатку 2) запозичення фрагментів тексту із таких структурних елементів, як «1.2. Систематизація інтеграції знань як направлення розвиття судової експертізис», «1.3. Класифікація інтеграції знань в судової експертізис» (с. 43-71) наданих Матеріалів 2, має місце у появному таєм. такого структурного елементу наданих Матеріалів 1, як «1.3. Систематизація та класифікація інтеграції знань як напрям розвитку судової експертізис» (с. 49-71), які за обсягом складають майже весь текст структурного елементу.

В даному випадку має місце синтаксично оброблений підрядковий переклад, переробка деяких фрагментів оригінального тексту, додавання нових слів, перефразування словосполучень чи речень, що не спричинило в цілому зміни внутрішньої форми оригінальних фрагментів.

Наведемо приклад переформулювання речення, що міститься на с. 54 Матеріалів 2, викладене у запозиченому тексті на с. 59 Матеріалів 1:

- в оригінальному фрагменті: «Однако существует и другие точки зрения на приведенную классификацию [Л.Б.Клинова, который выделяет следующие области...].

- у запозиченому фрагменті: «Задача [іншої] точки зору заключается в том, что приведенная классификация [Л.Б.Клинова, который выделяет такую же систему...].

Також наведемо приклад перефразування тексту при з'єднанні структурних елементів (в оригінальному тексті їх два, у запозиченому об'єднано в один структурний елемент):

- в оригінальному фрагменті: «В данном параграфе попробовано рассмотреть вопрос об интеграции знаний в судебной экспертизе по предмету, объекту и субъекту исследования, а также по методам и средствам исследования. В научной литературе данному вопросу посвящено мало внимания».

- у запозиченому фрагменті: «Питання про інтеграцію знань в судовій експертізі досить розглянуту за предметом, об'єктом та суб'єктом дослідження, а також за методами і способами дослідження. В науковій літературі даному питанню приділяється мало уваги».

Також має місце переробка оригінального тексту шляхом внесення відповідних змін через відмінність норм російського та українського

законодавства. При цьому, у запечетованому тексті зберігаються основні вставні слова та конструкції, авторські пояснення оригінального тексту, наприклад:

Оригінальний текст (с. 65-66):

Ви не буде забувати, що Мін. установлює наступні строки проведення експертного спостереження для органів дознання - 10 днів, 1 місяць, 2 місяці (на основі постановок прокурора), а для органів підпідготовчого слідства — 2 місяці, 3 місяці. Для судово-районного, окружного прокурорів, б місяці (по делам, розгляду яких якимсь чином представляє особливу складноті, як постановкою прокурора суб'єкту РФ). При цьому строк проведення однієї експертної роботи становить від 10 до 20 днів, а з метою підготовки - від 30 до 100 днів, що абсолютно не викликається в рамках підпідготовчого періоду на підставі підпідготовчого слідства чи органів дознання, чи органів підпідготовчого слідства. В то ж саме час максимальний строк проведення комплексної експертної роботи становить 100 днів¹²⁰.

Перероблений текст (с. 67-68):

Ви буде забувати, що ст. 108 КЕК України встановлює термін для проведення експертної роботи — 10 днів, ст. 120 КЕК України для посудового слідства передбачає такі терміни — 1 місяць, 2 місяці (за постановкою районного, міського прокурора), 4 місяці (за сприянням розслідування чиїх-небудь осіб) складноті, як також встановлено Адміністрацією Республіки Крим, прокурором області, прокурором м. Києва. При цьому строк проведення окремої експертної роботи — 10 днів чищо матеріальні з неявственою складнотію об'єкта і не складних за характером дослідження, 1 місяць щодо матеріальних з неявною складнотію об'єкта або складних за характером дослідження, а з метою підготовки — від 30 до 300 днів, що абсолютно не викликається в рамках підпідготовчого періоду на підставі підпідготовчого слідства чи органів дознання, чи органів посудового слідства [150; 299].

На с. 60 Матеріалі 1 міститься підмінний від Матеріалі 2 фрагмент тексту з привласкою кількості судових експертів у Київському НДІСЕ МІО України замість фрагменту тексту з кількістю судових експертів в «ЭКУ УВД Тульської області» в оригінальному тексті Матеріалів 2, далі текст знову збагтається:

Оригінальний текст:

Судові експертні роботи з високим подіумом, зроблені в ЭКУ УВД Тульской области в 1996 году по сравнению с 1995 годом проектирование экспертизы возросло на 35,3%, а ее реализованность на 29,8% (равно в 1995 году - 56,3%, то в 1996 году - 86,3%, а в 1997 году - 80,7% выше среднероссийского). Увеличилось количество выполненных экспертиз: эксперты с 3 018 в 1995 году до 3 204 в 1996 году, за 9 месяцев 1999 года - 2 570 (+312 к АПНГ). Число траекториологических экспертиз возросло на 63,7% (с 1 660 в 1995 году до 2 711 в 1996 году), за 9 месяцев 1999 года выполнено 2 602 (+114). Количество судебных гравиметрических направлений возросло с 2 024 в 1995 году до 3 509 в 1996 году. По количеству изобужденія уголовные дела, либо приняті решения по материалам в 1995 году - 1 073, в 1996 году - 2 987. По сравнению с аналогичным періодом 1995 года за 9 месяцев 1999 года количество подсудимых возросло на 64%. Население наркотической опасности занимает в стране срею криминалистической экспертизы материалов криміналу и криміні. Среди числа выполненных экспертиз возросло на 310% и по итогам 9 месяцев 1999 года - 927. Кардиальная изменение - наркоматура, наркотическая среда, а так же из легального оборота. Так, если в 1995 году представлялись до 97% из числа представленных экспертиз наркотические, то в 1996 году количество растительных наркотиков до 40%, остальные — психотропическое и синтетическое наркотические, различные психотропные и сильнодействующие вещества, фармацевтические, конфигурации, которые значимо склоняю. Увеличение количества

правонауковий в сфері підготовлення та обслуговування фальсифікованих лікарсько-вітамінових
товарів обумовлює постійний рост числа наважливих **ЕСПД** експертно-исследований по
виявленню недоброкачественної продукції. За 1995 рік належало 540 образців
спиртосодержачої продукції, за 1998 рік - 1.284, за 9 місяців 1999 року - 1.008. Таким образом,
за даним періодом експертна нагрузка зросла на 148%¹⁰¹. Дані статистика, на
мою думку, говорять про растущу необхідність антиканонічного інтервалу законів, які
засновані на обсягу та на предметі, так і суб'єктом та средствами дослідження в практиці експертних
перевірок.

Перероблений текст:

Виконанням науково-дослідним експитутом судових експертів МІО України у 2001
р. було проведено 11587 експертних дослідів. В порівнянні з минулими роками
зменшилося проведення попереджувальних експертів на 64,9%, з 486 у 2000 році до 826 у
2001 році. Балансових експертів на 15,4%, з 39 у 2000 році до 45 у 2001 році.
Кількість виконаних післянормо-технічних експертів на 27,3%, з 1771 у 2000
до 1235 у 2001 році. Кількість дослідів комбінованої технології та програмованої
технології зросла на 65,4%, з 26 у 2000 році до 43 у 2001 році. Кількість дослідів
післянормо-технічного методу зменшилась на 38,5% з 7824 у 2000 році до 4778 у 2001 році.
Лікофарбувальних матеріалів і покриття займають провідне місце серед
експертів, матеріалів, речовин та верхів. З 2000 року кількість
 таких експертів зросла на 29,9%.

Зменшення кількості правонауковень в сфері підготовлення та обслуговування фальсифікованих
лікарських вербів обумовлено постійно зростанням кількості призначених
ЕСПД МІО України експертів та дослідів з виявлення недоброкачественної
Виконаний вид експертів збільшив наважливість (за експерти) на 9,1%.
Дані статистика, на мою думку, говорять про зростаючу необхідність антиканонічного
інтервалу законів, як за обсягом та предметом, так за суб'єктом і засобами
дослідження в практиці експертних установ [124].

У результаті переробки оригінального тексту Матеріалів 2 при видачі
обзирі на с. 71 Матеріалів 1 міститься додавання тексту з посилання на Т.Е.
Сухому (виділено жовтим кольором у Додатку 2). Однак весь обзир с
сигнатурно обробленим підрядковим перекладом Матеріалів 2, який
викладений у Матеріалах 1 від імені без оформлення йх за
правилами штывування:

Оригінальний текст, с. 71:

На основі циклического, мы считаем возможным предложить следующую
классификацию интегрированной в судебной экспертизе (далее автором приведено
малюнок).

Перероблений текст, с. 71:

На основе циклического [за підтримуюча ногами таких яків: як Т.В. Аверьянова,
С.В. Баклан, В.Г. Гончаренко, О.Р. Рогінська, М.Я. Сотай, Т.Е. Сухом, Т.В. Толстиков, ма-
тимо] я потребую запропонувати таку класифікацію інтегрированої закону в судовій
експертній практиці, рис. 2а.

При цьому запропоновані з Матеріалів 2 малюнок (с. 71), що міститься у
Матеріалах 1 у структурному елементі «ДОДАТКИ» на с. 200 є переробкою
оригінального малюнку Матеріалів 2, шляхом синтаксично обробленого
підрядкового перекладу елементів, що входять в зображення структурної
 побудови інтеграції закону в судову експертну, без зміни внутрішньої форми
оригінальних фрагментів.

Інші переробки оригінального тексту Матеріалів 2 у запозичених фрагментах Матеріалів 1 є незначними. Всі вставні слова та конструкції, авторські пояснення Матеріалів 2 перекладені у Матеріалах 1 досліжено (виділено **підчісом** кольором у Додатку 3), що свідчить про синтаксично оброблений підрядковий переклад без зміни внутрішньої форми запозиченого твору.

Крім того, при запозиченні фрагментів тексту з Матеріалів 2 у Матеріалах 1 збережено загальний порядок розташування абзесів по відношенню один до одного. Має місце також збереження підбору і розташування цитат різних авторів, що містяться у запозичених структурних елементах надання Матеріалів 2. Приведення, в деяких випадках, різних інформаційних джерел їх запозичення не дає підстав вважати, що підбір і розташування відповідної інформації здійснювалася незалежно від використання тексту структурних елементів Матеріалів 2 - «1.2. Систематизація інтеграції знань як напрямок розвитку судової експертізи», «1.3. Класифікація інтеграції знань в судової експертізі».

3. Як видно із Додатку 3 (місці фрагментів текстів за в. 4, 5 Таблиці 1 **записано** у Додатку 3) запозичення фрагментів тексту із такого структурного елементу, як «1.4. Вплив інтеграції знань на некоторые аспекты общей теории судебной экспертизы» (с. 71-96) надання Матеріалів 2, має місце у тексті таких структурних елементів надання Матеріалів 1, як «1.4. Вплив інтеграції знань на розвиток загальної теорії судової експертізи», «Висновки до Розділу 1» (с. 71-89, 91-93), які за обсягом складають весь текст структурного елементу та п. 7-14 Висновки до Розділу 1.

В цьому випадку має місце синтаксично оброблений підрядковий переклад, переробка деяких фрагментів оригінального тексту, додавання нових слів, перефразування словосполучень чи речень, що не спричинило в цьому зміні внутрішньої форми оригінальних фрагментів.

Наприклад, заміна словосполучення у Матеріалах 2 «*ко стимулом* **коинтеграции** з УПК, ГПК, АПК» словосполученням у Матеріалах 1 «*суміжні* **взаємовідносини** з частинами законодавства, але розглядаючи *кримінальний, державний чи господарський процес*», не змінює внутрішню форму твору, а є перефразуванням вислову з доданням відповідних еквівалентів.

Іноді має місце заміна конкретних слів без зміни змісту тексту цієї абзесу:

Оригінальний фрагмент тексту (с. 95):

Изучение, что передает наука, с которыми судебная экспертиза имеет интеграционные связи, не является исчерпывающим, он будет расширяться по мере развития науки и в зависимости от решаемых перед судебной экспертизой задач. Из таблицы 1 **сокращенно отображен** вывод, что информатика и математика на настоящий момент присутствуют во всех экспертизах, что придает этим наукам особую значимость. **Кроме примеров** интеграции судебной экспертизы с механикой, математикой, физикой и другими науками может стоять разработка в **УПК** на основе физико-математического механизирования творя, позволяющая определить скорость транспортного средства в момент первоначального контакта. И связи с интеграционными процессами становятся новые экспертизные задачи.

Перероблений фрагмент тексту (с. 88):

Предметом, як перекладає, з акцентом судової експертіза має інтеграційні зв'язки, не с логічними, які були розширеніся в міру розвитку науки і в залежності від поставлення перед судовою експертного завдання. В таблиці 1 цим чином чітко очевидно, що інформатика і математика за даний момент приступіть в усіх супертизмах, але лише цим наукам особливу значимість. **Використання** прикладом інтеграції судової експертізи з інформатикою, математикою, фізикою та іншими науками може служити рефобенізація **Висновок №12** [174, с. 245].
[174] на основі фізико-математичного моделювання теорії, яка дозволяє висчитати цивільні транспортні засоби в момент початкового контакту [174, с. 245].
У захіву з інтеграційними процесами в'являється нова експертіза надання.

Інші переробки оригінального тексту Матеріалів 2 у фрагментах тексту Матеріалів 1 є іскажчими. Всі вставні слова та конструкції, авторські пояснення Матеріалів 2 перекладені у Матеріалах 1 дослідно (виділено **жовтим** кольором у Додатку 3), що сідуть про синтаксично оброблений підрядковий переклад без зміни внутрішньої форми запозиченого твору.

При цьому при запозиченні фрагментів тексту з Матеріалів 2 у Матеріалах 1 збережено загальний порядок розташування абзаців по відношенню один до одного. Має місце також збереження підбору і розташування цитат різних авторів, що містяться у визначеному структурному елементі наданих Матеріалів 2. При цьому, приведення, в деяких випадках, різних інформаційних джерел їх запозичення, не дає змоги вказати, що підбір і розташування відповідної інформації здійснювалася незалежно від використання тексту структурного елементу Матеріалів 2 - «1.4. Вплив інтеграції звільняє на розвиток загальної теорії судової експертізи».

При переробці оригінального тексту Матеріалів 2 при викладі структурного елементу «Висновки до Розділу 1» у п. 8, 10, 13 міститься звернення на Т.Е. Сухому (виділено **жовтим** кольором у Додатку 3) у виступному контексті: «У даному висновку ми підтримуємо погляди таких науковців як Р.С. Басін, І.Г. Гончаренко, М.Я. Сезай, Т.В. Сахнова, І.Б. Степова та ін.). Однак відмінні висновки з синтаксично обробленим підрядковим перекладом оригінальних фрагментів тексту, що викладені у Матеріалах 1 від власного імені без оформлення їх за правилами цитування.

4. Як видно із Додатку 4 (абігід фрагментів текстів за п. 6, 7 Таблиці 1 **запозичені** у Додатку 4) запозичення фрагментів тексту із такого структурного елементу, як «2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертізи як універсальна форма проявлення інтеграції звільняє» (с. 130-148) наданих Матеріалів 2, має місце у тексті таких структурних елементів наданих Матеріалів 1, як «2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертізи як універсальна форма прояву інтеграції звільняє», «Висновки до Розділу 2» (с. 132-146, 148-149), які за обсягом складають весь текст структурного елементу та п. 6-9 Висновок до Розділу 2.

В даному випадку має місце синтаксично оброблений підрядковий переклад цілого структурного елементу без будь-яких змін внутрішньої форми оригінальних фрагментів.

Синюю відміністю є переробка оригінального тексту Матеріалів 2 у тексті Матеріалів 1, шляхом додавання прізвищ інших авторів з посиланням на джерела запозичення, зокрема на Т.Е. Сухову (виділено жовтим кольором у Додатку 4), до переліку праць професійних вчених, однак запозичений текст до переліку зазначених праць та після цього повністю відрізняється з оригінальним текстом, що сказує про синтаксично оброблений підрядковий переклад без зміни внутрішньої форми запозиченого твору.

При переробці оригінального тексту Матеріалів 2 при викладі структурного елементу «Висновки до Розділу 2» у п. 6, 7 та на с. 146 структурного елементу «2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертізи як універсальні форми праву інтеграції знань» Матеріалів 1 міститься посилання на Т.Е. Сухову (виділено жовтим кольором у Додатку 4) у наступному контексті: «бу даному висновку ми посоджувамося з можими науковими як Т.В. Аверьянова, Р.С. Бекіт, В.Г. Гомчаренко, О.Р. Ростислава, Г.В. Салікова, Т.Е. Сухова, Т.В. Толсторуковою та ін.). Однак відповідні висновки з синтаксично обробленим підрядковим перекладом оригінальних фрагментів тексту, що викладені у Матеріалах 1 від аласного імені без оформлення їх за правилами цитування.

5. Як видно із Додатку 5 (збіги фрагментів текстів за п. 8, 9 Таблиці 1 зміщені у Додатку 5) запозичення фрагментів тексту є такого структурного елементу, як «ЗАКЛЮЧЕННЯ» (с. 155-158) наданих Матеріалів 2, має місце у тексті такого структурного елементу наданих Матеріалів 1, як «ВИСНОВКИ», а саме пункти 7-13, 15-18 (с. 151-154), які за обсягом складають 11 пунктів висновків з 18, що становить приблизно дві третини від загальної кількості висновків. Крім того, запозичення таблиці, що міститься на с. 93-95 Матеріалів 2, має місце у структурному елементі «ДОДАТКИ» Матеріалів 1 на с. 202 у повному обсязі.

В даному викладу має місце синтаксично оброблений підрядковий переклад, переробка деяких фрагментів оригінального тексту, додавання нових слів, перетрансформація словосполучень чи речень, що не спричинило в цілому зміни внутрішньої форми оригінальних фрагментів.

У результаті переробки оригінального тексту Матеріалів 2 при викладі структурного елементу «ВИСНОВКИ» у п. 9, 11, 12, 13 міститься посилання на Т.Е. Сухову (виділено жовтим кольором у Додатку 5) у наступному контексті: «бу цюму автору содібраний з останніми дослідженнями Т.В. Аверьяновою, І.А. Алікою, В.Г. Гомчаренко, Г.І. Гремоніча, Ю.Г. Кацулею, М.О. Саліковою, Т.Е. Суховою, Т.В. Толсторуковою та іншими). Однак відповідні висновки з синтаксично обробленим підрядковим перекладом оригінальних фрагментів тексту, що викладені у Матеріалах 1 від аласного імені без оформлення їх за правилами цитування.

Отже, в усіх наведених вище випадках викладені збіги мають місце синтаксично оброблений підрядковий переклад, що дозволяє сприймати зміст оригіналу у вигляді адаптованого тексту українською мовою. Іноді має місце переробка, що характеризується заміною, вилученням, доповненням або скороченням оригінального тексту, що не змінює в цілому його

внутрішньої форми, а також «пристосування» тексту до предмету наукового дослідження – в оригінальному тексті досліджувалась інтеграція знань у судову експертізу, а у захисному – інтеграція знань у криміналістику.

У Методії проведення судових експертіз літературних творів (далі – Методіка) залишено:

«Якщо за результатами проведенного дослідження встановлюється булою збіг текстів теорії або їх фрагментів, то робиться висновок про факт відтворення (використання) одного твору його частини) при створенні іншого» [3, с. 61].

Таким чином, проведений аналіз дозволяє зробити висновок про те, що частини текстів таких складових твору Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії и практики судебної експертізи» (Матеріали 2), як «1.1. Сутність інтеграції и тенденції її розвиття в судебній експертізі», «1.2. Систематизація інтеграції знань як напрямлення розвитку судебної експертізи», «1.3. Класифікація інтеграції знань в судебній експертізі», «1.4. Вплив інтеграції знань на некоторые аспекти об'єднання судебної експертізі», «2.3. Математизація и комп'ютеризація судебної експертізи як універсальна форма проявлення інтеграції знань», «ЗАКЛЮЧЕННЯ» використано у таких складових твору Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» (Матеріали 1), як «1.1. Сутність інтеграції і тенденції її розвитку», «1.3. Систематизація та класифікація інтеграції знань як напрям розвитку судової експертізи», «1.4. Вплив інтеграції знань на розвиток загальної теорії судової експертізи», «Висновки до Розділу 1», «2.3. Математизація і комп'ютеризація судової експертізі як універсальна форма прояву інтеграції знань», «Висновки до Розділу 2», «ВИСНОВКИ», «ДОДАТКИ».

Для відповіді на питання про спосіб використання твору, необхідно звернутись до його визначень.

Відповідно до Словника [4]:

ПЕРЕКЛАД *перевод translation*. Вираження форми письмених або мови творів мовою, яка відрізняється від мови оригіналу. Переклад починені передачати твір у достовірному і неспотвореному англізді як щодо його змісту, так і щодо його стилю. Авторське право надається перекладачам на переклад твору як визнання їх творчої інтерпретації твору іншою мовою без позначення щоди правам автора твору, що перекладається. Для перекладу твору необхідний відповідний дозвіл автора твору, що перекладається [4, с. 154].

ПЕРЕРОБКА (ОБРОБКА) *переробка (обробка) remake*. Зміна жанру раніше існувального твору в результаті переробки або зміна твору в мові одного й того ж жанру з метою пристосування його до інших умов використання. Переробка творів інших авторів, що скоріняється авторськими правами, здійснюється тільки за дозволом право володільця [4, с. 154].

ПЕРЕФРАЗУВАННЯ *перефразированние paraphrasing*. Перефразування оригінальної роботи з порушенням книжкових прав і не здійснюється добровільним використанням відповідного твору [4, с. 154].

АДАПТАЦІЯ адаптація *adaptation*. Використання чужого твору для створення нового, творчо самостійного. При цьому твір іншого автора є «матеріалом» для нового твору. Останній, як, наприклад, екранізація роману або його постстановка на сцені, вимагає спеціальних знань, майстерності і творчих зусиль, які надають роботі ерігіональності і тем самим робить об'єктом авторсько-правової захорони. Музичні аранжування, макетації, сценарії екранизацій, звукозаписи, копії творів образотворчого мистецтва, реферати – все це приклади адаптацій. Шпаругники, посібники також можуть використовуватися шляхом внесення до тексту змін або додавань з метою їх доступності [4, с. 33].

Як було встановлено, використання текстів Матеріалів 2 у Матеріалах 1 було здійснено шляхом синтаксично обробленого підрядкового перекладу, тобто доволі сприймати зміст оригіналу у вигляді адаптованого тексту українською мовою. Про підрядковий переклад також свідчать семантично непредставлені окремі слова, наявність русизмів або першого варіанту запропонованого при машинному перекладі слова, яке за змістом не відповідає встановленим термінам. Наприклад, «разомзаличними обставинами» – «изначающимися обстоятельствами»; «смайдій» – «следует»; «басиста» – «ударебфа»; «дослідник басиста»; «гейнід зесе» – «и разгадані чоловік»; «спільнота» – «группа»; «другого» – «не лифмана»; «зде склон и рядом» – «здесь склон и рядом»; «і порту»; «важческих розмічних характеристиках» – «жестко различимый характере»; «екологічних стисненій» – «экологических сжиманий»; «обществотворческими» – «общественно-творческими»; «закінчіть свою основну розглядання» – «закончи свой основной результаты» тощо (зокрема **пунктом 10** у Додатках 1-5).

Не зважаючись, в деяких випадках праця перекладача не є творчою. Мова йде про так званий підрядковий переклад, при якому перекладач здійснює просту підстановку еквівалентних слів під текст оригіналу. Така праця не є творчою, оскільки базується тільки на знанні відповідної мови. Таке саме завдання виконує і так званий машинний переклад, який здійснюється за допомогою відповідного лінгвістичного програмного забезпечення. На практиці перекладач залишає після машинного перекладу відповідне додавання отриманого тексту [7, с. 129].

Зокрема В.Я. Іонас також наголошує, що «Серед цивілістів немає сумнівів, що відстановка еквівалентних слів під текстом заснована не вмінням чіткої, окрім знаття словника двох мов: тобто, з якого робиться переклад, і іншого, на який перекладають. Це технічна праця, якою з об'єктом авторського права.

Підводчи з цієї точки зору до оцінки підрядкового перекладу, ми повинні умовно віднести його до правооб'єктомі таємний коридорний факт, як **підрядка**.

Іншою підрядковою перекладю художнього літературного твору, синтаксично оброблений не виходить за межі редакторської роботи над необробленим підрядником, то це «підрядниковий підрядник» - форма підрядкового перекладу, (...) як правило якісно лічко лише необробленим

надруковані і дублюються півцюром. Такий «переклад» не може спирати обсяг авторського промисла» [6, с. 57, 58].

Отже, використаний текст Матеріалів 2 піддавався спочатку перекладу з російської на українську (монофірно машинному перекладу, про що скільчать допущені незадекларовані слова), а потім, переробці шляхом заміни, вилучення, доповнення або скорочення первинного тексту та його адаптації («пристосування») з врахуванням мети та предмету дослідження чи розширення у нормах російського і українського законодавства.

У Методиці, зокрема зазначено:

«Сучасний декілька способів неправознірного відтворення твору.

По-перше, твір в цілому або його значні фрагменти можуть бути відтворені повністю, без внесення змін до тексту. В такому випадку застосовується фахову відтворення твору, як правило, не практикується.

По-друге, при створенні залежного твору може бути відтворено фахову речість існуючого твору, але з внесеннями до него змінами. Ці зміни можуть у «зігнанні» або «дифузії» окремих слів (фраз), перетворюванні розділу, використанні абревіатур, застосуванням різного порядку слів у відповідних реченнях, використанні синонімічних рядів та інші з змінами словесних одиниць їх складовими, а перестановкою місцями слів, речень, обсягу тощо. Усі використані зміни носять яскравий характер та, відповідно, не є результатами методичної праці. Окрім того, в залежності від конкретних творів можуть міститися однакові помилки, що передають ідею про факт відтворення одного твору при створенні іншого» [3, с. 60-61].

Таким чином, з врахуванням викладеного експертом зроблено висновок, що у теорії - дисертації Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» були використані структурні елементи твору – дисертації Т.Е. Сузальної «Інтеграция знаний как фактор развития теории и практики судебной экспертизы». Використання було здійснено за допомогою синтаксично обробленого підрядкового перекладу, а також залежного редагування, що здебільшого пов'язані є заміною, вилученням, доповненням або скороченням оригінальних текстів, що не змінюють відповідно їх внутрішньої форми.

Питання

2. Чи мало місце використання твору або його частини – дисертації Сузальної Т.Е. «Інтеграция знаний как фактор развития теории и практики судебной экспертизы» у дисертації Гурак Р.В. «Інтеграция знань як фактор розвитку науки криміналістики» у наукових та науково-застосуваніческих цілях? Чи відповідає обсяг такого використання поставленій меті?

Ст. 21 Закону [2] висвітлені основні способи вільного використання твору із зазначенням імені автора.

«Без згоди автора (чи іншої особи, яка має авторське право), ам з обмеженням зазначення імені автора і джерела зазначення, допускається:

1) використання цитат (коротких уривків) з опублікованих творів в обсязі, направленому постакадемічною метою, в тому числі цитування статей з книг і журналів у формі оглядів преси, якщо вони діють як критичними, науковими, науково-обговорюючими чи інформаційними характером твору, до якого цитати відносяться; відповідно використання цитат у формі коротких уривків з виступів і творів, віднесені до фанограм (відеозаписів) або програмного містеження;

2) використання літературних і художніх творів в обсязі, направлена на постакадемічну мету, як ілюстрацій у виданнях, передачах новин, передавати чи відеозаписах пізнанчного характеру [2] (підкреслено викладачем).

При цьому відповідно до ст. Закону [2]:

«цитата - порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи фольклорного джерела твору, який використовується, з обмеженням посиленням на його автора і джерело цитування, іншою особою у власному творі з метою дробити дрізуміннями своїх тверджень або посилення на посаді іншого автора в пізнанчному форматі» (підкреслено викладачем).

Однак, використання цитат (коротких уривків) в іншому творі можливе без згоди автора, однак з обов'язковим зазначенням його імені та джерела зазначення. Цитата не може бути лише вставлено по контексту іншого твору, вона застосовується для посилення на іншу точку зору чи думку окремого автора, або як пояснення свого твердження тощо.

Використані структурні елементи та фрагменти твору – дисертації Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судової експертизи» у творі - дисертації Р.В. Гурік «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» не можуть використовуватися цитатою з цитуванням.

1) не зазначено імені автора та джерела зазначення. У тих випадках, коли у тексті Матеріалів 1 наводиться ім'я Т.Е. Сухової, її слова викладаються від власного імені про що свідчить відсутність вставніх нотаток, наприклад: «коакори будуть нами розсмоктани подробно в наступній роботі» - які будуть розглянуті нами детально в даний роботі, коли статтям коакором предложенъ - сим висловлюю за потреби запрошуваючи, «якоже мы показали» - «якоже мы показали», «предложитъ перед нами в видѣ», «постасъ перед нами у емотії», «переведѣніемъ начитъ нашій пояснительности» - «преведеніемъ начитъ начинъ показую» тощо;

2) думки автора (Т.Е. Сухової) викладаються від власного імені, як написано приклади нище або: «В заключение данного параграфа еще раз напомню, что на настоящий момент, я считаю... и...» «На заключение данного параграфа еще раз хотлюс відкрестили, що на

даній момент, то жога...», «Нам представляється, що все-таки» - «Нам уявляється, що все-таки», «на моя взірця» - «на твоїх погляд» тощо;

3) змінення тексту розміром з окремий підрозділ (з в даному випадку більше половиною дисертаційного дослідження – 5 підрозділів з 8 та більшість макетів) не вважається коротким уривком.

Відповідно до ст. 23 Закону [2] допускається без згоди автора відтворення прикладів твору для навчання, а саме:

а) відтворення уривків з опублікованих письмових творів, ілюструючих твори як ілюстрації для навчання за умови, що обсяг такого відтворення відповідає відповідній меті;

б) репродукція відтворенням можчальниками закладами для судової практики опублікованих статей та інших матеріалів за обсягом творів, а також уривків з письмових творів з ілюстраціями або без них за умови, коли:
а) обсяг такого відтворення відповідає відповідній меті;

б) відтворення твору з поодиноким використанням і не має систематичного характеру.

У словнику-довіднику з авторського права міститься наступні визначення:

ДОБРОСОВІСНА ПРАКТИКА добросовестная практика fair use. Норма, що визначає допустимість вільного використання творів під час ілюстрування з освітньою метою. Відповідно до вимог Бернської конвенції добросовісна практика не повинна суперечити нормальному використанню твору і задавати переважаної шкоди законним інтересам автора [3, с. 85].

ІЛЮСТРАЦІЯ иллюстрация illustration. Рисунки, картини та інші твори не літературного характеру, які пояснюють або с оформлюють письмовий твор. Авторським правом на ілюстрації часто володіє інша особа, відокремлена від авторського права на твір, що ілюструється [3, с. 105].

РЕПРОГРАФІЧНЕ ВІДТОВОРЕННЯ репрографическое воспроизведение reproduction. Факсимільне відтворення у більшому розмірі (збільшенному чи зменшенному) оригіналу або прикладів твору (письмового чи іншого графічного твору) шляхом фотокопіювання або іншими технічними засобами, ніж видання. Репрографічне відтворення не включає в себе запис в електронний (покрема, цифровий), оптичний чи інший формі, яку читає машина [3, с. 201].

Зрозуміло, що використані структурні елементи та фрагменти твору – дисертації Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії и практики судебної експертності» у творі – дисертації Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» не є ілюстраціями або факсимільними копіями, тобто не є відтворенням творів для навчання, що вважається Законом [2] і не потребує згоди автора.

Крім того, як було зазначено при відповіді на Питання 1, при зміненні тексту з Матеріалів 2 у тексті Матеріалів 1 мало місце:

- використання структурних елементів твору у поєднаному обсязі;

- внесення при переробці твору незначних змін, що носять суттєвий характер;
- обреження загального порядку розташування абзаців по відношенню один до одного;
- обреження підбору і розташування цитат різних авторів, що виключає підстави вказати ніби такий підбір та розташування інформації відповідалися виключно від тексту запозиченого твору;
- обреження вставних слів та конструкцій, поясень та рекомендацій автора запозиченого твору і викладення їх від власного імені у переробленому творі.

Крім того, слід зауважити, що метою наукового дослідження є вивчення широким обсягом об'єкту дослідження (авторська стратегія в одержанні нових знань про об'єкт та предмет дослідження) з метою отримання корисних результатів у науковій діяльності. При відповіді на Питання 1 було встановлено, що у Матеріалах 1 також був запозичений текст Матеріалів 2, що містить висновки проведеного наукового дослідження, викладені у переробленому вигляді від власного імені, а отже були привласнені і результати наукового дослідження.

Таке використання є недопустимим з наукової та дослідницької мети, не відповідає добросовісній практиці та поставленій меті наукового дослідження.

Однак, використані структурні елементи твору Т.Е. Сухової (Матеріали 2) у структурних елементах твору Р.В. Гурак (Матеріали 1) викладені від власного імені без зауваження автора і джерела запозичення, не відповідають правилам цитування та поставленій меті наукового дослідження, як за розпорядом так і за змістом.

Таким чином, використання структурних елементів та фрагментів твору – дисертації Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертизи» у творі - дисертації Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» не є одним із способів вільного використання твору. Використані частини творів не можуть вказатись відтворенням проприетарія твору для навчання, не відповідають правилам цитування та поставленій меті наукового дослідження.

Питання:

3. Чи містять використані фрагменти твору - дисертації Сухової Т.Е. «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертизи» у дисертації Гурак Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики», якщо такі є, отиаки плюгіту?

Відповідно до ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» (далі – Закон):

«**плагіат** – отримання (зарубіжування), пояснені або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору» [2].

Відповідно до словника-довідника з авторського права [4]:

«ПЛАГІАТ» позем *plagiarism*

Невідомим запозиченням, відтворення чужою літературного, художнього або наукового твору чи його частини під своїм іменем або псевдонімом, не сумнівно як з теоретичною діяльністю, так і з нормами моралі та закону, що порушує авторське право. *Плагіат* передбачається законом [4, с. 157].

Слід зазначити, що запозичення у науковій сфері можуть застосовуватись як **правомірно** (ті, що дозволяються Законом, дозволені запозичення), у **науково коректній** чи **некоректній** формі, так і **неправомірно** (ті, що забороняються Законом, недозволені запозичення).

У науково-методичному посібнику «Про плагіат у творах науки (дисертаціях на здобуття наукових ступенів)»¹ міститься наступні визначення:

«Під правомірним запозиченням у науковій сфері, выраженим у науково коректній формі, розуміється обґрунтоване ціліми цитуваннями запозичення в смислу творі науки частинами чужого тексту з обов'язковою посиланням (носіянням) на відповідного автора і джерело запозичення, оформлене відповідно до встановлених правил цитування.

Під неправомірним запозиченням у науковій сфері, выраженим у науково некоректній формі, розуміється обґрунтоване ціліми цитуваннями запозичення у смислу творі науки частинами чужого тексту з обов'язковою посиланням (носіянням) на відповідного автора і джерело запозичення, коли та/або ціліми (носіяння) оформлені з порушенням встановлених правил цитування.

Відмінно неправомірного запозичення у науковій сфері виступає підлога. Під підлогатом у науковій сфері розуміється порушення особистих прав автора (авторського права) шляхом привласнення авторства на твір підлоги (або частину твору підлоги), що виразяється у неправомірному, підлогому обґрунтованому ціліми цитуваннями запозичення чужого тексту частинами тексту, без вказання (носіяння) на відповідного автора і джерело запозичення, оформленого у відповідності до встановлених правил цитування.

Отже, плагіат у науковій сфері здійснюється у двох формах:

а) дослідного привласнення авторства чужого тексту (дослідження тексту без значення його джерела);

б) привласнення чужого тексту із застосуванням стилістичного прийому парифраза, тобто із заміною слів і виразів на близькі за смыслом (синоніми) без зміни змісту запозиченого тексту твору науки (запозичення тексту із перетворенням думки автора без зміни його основного змісту, що складає тверду сутність і оригінальність твору).

На основі викладеного вище, для відповіді на поставлене питання необхідно визначитись із формою здійснення текстових запозичень з дисертації Т.Е. Сухової (Матеріали 2) у дисертації Р.В. Гурак (Матеріали 1).

¹Шарий С. М., Аристер Н. Н., Ткачук А. А. О плагіаті в пропедевтиці науки (дисертаціях на здобуття наукових ступенів) науково-методичний посібник / С. М. Шарий, Н. Н. Аристер, А. А. Ткачук. М.: МНДІ, 2004. – 178 с.

Крім того, для визначення форми здійснення текстових запозичень необхідно враховувати, що дисертація Т.Е. Сухової має ознаки твору наукового характеру у сфері юриспруденції (як було зазначено пінак).

При цьому, оригінальність твору оцінюється по-різному шодо наукових творів та творів художньої літератури.

«Причина подібної різниці полягає у тому, що автор наукової праці зазвичай мірою згідній принципам, що панують у даній області знань, діяльністю, відповідною напрямом дослідження; *нетривалими трансформаціями в матеріалі*, коли може бýt про застосуваній речі або матерія, з приводу яких можуть розбіжності. У ході своєї роботи автор користується різними методичними джерелами, багато з яких може розглядатися як обов'язкова бібліографія, якісна або чергаж і бере значну частину матеріалу для створення нового твору».

Оригінальність, відмінок осоਬливості автора полягає, також чимок, не у новаторстві, як це має місце відносно художніх або драматичних творів, де автор може комбінувати факти на свій розсуд, а у відборі елементів, побудові і формі вироду» [5, с. 76].

Тобто, за своєю сутністю твори науки істотно відрізняються від творів художньої літератури та мистецтва: зміст наукових творів вироблений системою понять, а зміст художніх – системою образів. При створенні літературного твору автор переважно використовує ту систему мовних засобів і стилістичних норм, що зумовлена сферою використання та функціональним призначением твору.

Оскільки дисертація Т.Е. Сухової є твором наукового характеру у сфері юриспруденції, оригінальність її повинна оцінюватись з врахуванням поганою наукової та юридичної лексики і термінології, вимог наукового та офіційно-ділового стилю, вже існуючих положень, стандартів та норм міжнародності.

Зокрема, у Методії проведення судових експертів літературних творів (далі – Методіка) зазначено, що:

«*твори наукової характеристики характеризуються дозінкою висловленості аудиту, упередованою системою збірок між частинами публікації, практикою автора до точності, співзвучності, однозначності висловлення, зберіганчи масивність змісту. У творах висловленіх під часом обсягу використовується задовільною рівнем лексика та термінологія, зменшується обсяг залишкої лексики, забороняється застосування не літературної та синонімічно забороненої лексики. Головним критерієм є зведенням з вираженням наукової логіки та умовиводів, виражені яких носять узагальнений, абстрактний, логічний характер.*

Між діловими документами чітко розрізняється висновки єдиноюю висловленості аудиту: *точність формулювання правових норм, адекватність їх реальному, чітко визначена структура документа та його елементів, поганою юридичний характер аудиту, розрізнення матеріалу в логічні підзаголовки. Основна висновка до мови документу – об єднаність вислову фрази* [6, с. 40-41].

Зрозуміло, що у дисертації Т.В. Сухової присутні стандарти для юриспруденцій термінологія, застосовані певні наукові підходи та правила подання матеріалу, а також посилення на них існуючі положення та теоретичні джерела з приводу предмету дослідження. Однак, це не свідчить про відсутність оригінальності. У будь-якому науковому творі присутні елементи, що охороняються і не охороняються.

На думку Д. Лішця, «абсолютно оригінальними можуть вважатися *твір, якщо його структура, і способ вираження суть оригінальними* [3, С. 61].

Творчий елемент може відноситись як до змісту твору, так і до його форми, або одночасно до форми і змісту. У творах мистецтва виразистість відзначається не по змісту, а по формі вираження задуму, *тобто виразистим моментом є не тільки та, що робить автор, скільки та, що вона є робить*. У творах мистецтва, наскільки *виразистість відзначається змістом, а не формою, оскільки такі твори спрямовані на читача драматичний витів, а не емоційний*.

У Методії вказано, що «*оригінальність твору наукового характеру може виражатися в особливості та порядку вживання термінів (частоті їх вживання), та застосування лексики, аморфозності за життя землі, позитивами висловлювання, особливостями доказування, узагальненості та заснованості понять між собою, висловлені на літературні джерела та іншо*» [6, с. 42].

Основою дисертації Т.Е. Сухової відноситься до наукових творів у сфері юриспруденції. Її оригінальність оцінюється з врахуванням виду твору та його призначення і полягає:

1) в аналізі, підборі та розширенні наукових матеріалів, знань, літературних та законодавчих джерел;

2) у логічній структурованості та послідовності викладу висловлювань та доказувань;

3) способом узагальнення наукових суджень і фактів;

4) отриманні на цій основі самостійних висновок, положень наукової методики, конкретних пропозицій та рекомендацій.

Вибрани структурні елементи та фрагменти твору Т.Е. Сухової є *оригінальними* за рахунок підбору матеріалу, висаду лімбів інших авторів певних наукових питань (з дотриманням правил цитування), аналіз практики судової експертізи та норм законодавства тощо. На оригінальність вибраних частин не впливає називність цитат з творів інших авторів, наведені положення та усталені знань у галузі юриспруденції.

Зокрема, у Методії вказано, що:

«Що первинний аналіз показує, що у певному творі були занесені деякі елементи змісту чи зовнішньої форми, але вони виражені посмішкою, притильниками, меншими засобами, то можна говорити про новий твір. У цей же час, якщо мовою твору була змінена, новінка суттєво, але це не змінила творчість, то це не новий твір, а плацбі. Так, зокрема у загальноприйнятій словесній одиниці їх аналізентами не дос. вирішено проблему зміни творчості, а отже і творчості. Таке оперування стисло-експертами,

перестановка місцями слів, речень, обмежені доступним будь-якої грамотності людиною [3, с. 44, 45].

У результаті проведеного дослідження, а також при відповіді на Питання 1, 2 було встановлено, що використані структурні елементи твору Т.Е. Сухової (Матеріали 2) у структурних елементах твору Р.В. Гурак (Матеріали 1) були здійснені шляхом:

- дослідного запозичення тексту без зазначення його джерела (дослідне запозичення у вигляді підрядкового перекладу з російської мови на українську);

- запозичення тексту шляхом застосування стилістичного прийому парофразії без зміни внутрішньої форми твору (зокрема переробка, що характеризується зміною, видученням, доповненням або скороченням приставального тексту, «пристосування» тексту до предмету наукового дослідження, що не змінює в цілому його внутрішньої форми);

- запозичення значних за обсягом фрагментів тексту, що становлять основу підрозділу та висновка до проведеного наукового дослідження.

Такі запозичення відносяться до відповідних Законом запозичень, які здійснені шляхом приспособлення авторства на частину твору науки, що вирізняється у побудованому шляхом цитування запозиченні частини чужого тексту без вказівки (посилання) на дійсного автора і джерело запозичення, оформленого у відповідності до встановлених правилами цитування.

Висновок свідчить про те, що у творі – дисертції Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» були запозичені ~~з частин твору (їого внутрішня форма) тих і форм твору, його мова (внешня форма)~~ дисертаций Т.Е. Сухової «Інтеграція знаний як фактор розвитку теорії та практики судебної експертізми».

Ви відзначаємо при відповіді на Питання 1: «*Мою твору запозичено не відноситься. Вона лежить цитуючись з позначеним джерелом, а інакше випадку відноситься прямолінійно (благодію)*» [6, с. 46].

На основі проведеного дослідження експертом зроблено висновок, що ~~використані структурні елементи твору - дисертантій Сухової Т.Е. «Інтеграція знаний як фактор розвитку теорії та практики судебної експертізми» у структурних елементах твору - дисертантій Гурак Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики»~~ відноситься до запозичень тексту, що не дозволяються законом і мають ~~заслугувати~~.

ВИСНОВОК

Л. У творі – дисертції Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» були використані структурні елементи ~~твору – дисертантій Т.Е. Сухової «Інтеграція знаний як фактор розвитку теорії та практики судебної експертізми»~~. Використання було ~~заслугувати~~ синтаксично обробленого підрядкового перекладу, з

також іншого роду переробки, що засільшого поєднані їх заміною, вилученням, доповненням або скороченням оригінальних текстів, що не відповідають відому їх внутрішньої форми.

2. Використання структурних елементів та фрагментів твору - дисертації Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертності» у творі - дисертації Р.В. Гурак «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» не є синонімом їх способів вільного використання твору. Використані частини твору не можуть використовуватися підтверджувальними прямірниками твору для підтвердження, не відповідають правилам цитування та поставлений меті наукового дослідження.

3. Використані структурні елементи твору - дисертації Т.Е. Сухової «Інтеграція знань як фактор розвитку теорії та практики судебної експертності» у структурних елементах твору - дисертації Гурак Р.В. «Інтеграція знань як фактор розвитку науки криміналістики» виміснюються до запозичень тексту, ~~дисертації~~ дозніваються законом і мають ~~закон~~ зміст.

Виконавець

К.А. Сонова

Знайомі разом із виконавцем ~~запозичуючою~~ матеріали, надані на ~~запозичення~~.

Виконавець

К.А. Сонова

